

[Alfred Jørgensen.]

ordning, der måtte føre til højere priser for de elementæreste livsfornødenheder, til øget kapløb mellem priser og lønninger og til forøgelse af administrationen og dermed øget fart i inflationen. Det er ejendommeligt, at kravet om en kornordning netop fastholdes af de kredse, der mest højroestet taler om liberalisering og et liberalt styre. Nu viser det sig altså, hvor meget eller rettere sagt hvor lidt de mener med deres tale om liberalisering.

Det ærede medlem hr. Sønderup fandt, at retsforbundet kun interesserer sig for grundskyld. Jeg vil da håbe, at det ærede medlem med denne udtalelse kun har tænkt på sådanne tilfælde, hvor der er tale om at skaffe dækning for samfundets nødvendige udgifter, og ikke dermed har villet sigte til retsstatsmænds almindelige interesseområde. Vel vil jeg antage, at det ærede medlem selv har en vid horisont, men jeg for mit vedkommende har dog også andre interesser at sysle med end netop grundskylden.

Det ærede medlem udtalte endvidere, at det er retsforbundets hensigt at presse det mest mulige ud af jorden i skatter. Jeg har imidlertid ved flere lejligheder hørt det ærede medlems partifæller sige, at jordens nøgenværdi er lig nul, og dermed tænker de naturligvis på landbrugsjorden, men hvis dette er tilfældet, kan jeg ikke se, at det ærede medlem og hans parti skulle frygte for gennemførelse af fuld grundskyld. Jeg kan nemlig henvise til, at jordværdien her i landet ikke fortrinsvis ligger i landbrugsjorden, men at hovedparten af jordværdien findes i byerne, i købstæderne og i stationsbyerne, så det ærede medlem kan vist godt revidere den anskuelse, at en gennemførelse af fuld grundskyld ville betyde, at landbruget kom til at bære hovedparten af de offentlige byrder.

De vanskeligheder, der kan opstå for landbruget på grund af svingende priser, er det altså tanken at afbøde ved en midlertidig låneordning og en midlertidig standsning af importen, hvorved der tages hensyn til de økonomiske svage, og ved efter vedtagelsen af dette lovforslag at give landbrugsministeren mulighed for at gribe ind og midlertidigt påbyde anvendelse af dansk rug og hvede iblandt det importerede brødkorn.

Da hele ordningen således er tidsbegrænset og for øvrigt afhængig af den højtærede landbrugsministers sunde omdømme, og da den måske slet ikke kommer til anvendelse, i hvert fald kun hvis det er påkrævet og i det omfang, det måtte blive nødvendigt, vil vi medvirke til vedtagelsen.

For øvrigt vil jeg gerne understrege, at retsforbundet ønsker at gå langt videre i retning af en stabilisering af hele landbrugets økonomi. Desværre har vi selv kun ringe indflydelse på de priser, vi kan opnå for eksporterede landbrugsvarer, og dermed på muligheden for en forøgelse af indtægterne. Til gengæld har vi mulighed for ved en sænkning af udgiftsniveauet at forbedre rentabiliteten, og en lovgivning med sigte herpå vil retsforbundet gerne medvirke til.

Til sidst skal jeg blot gøre en bemærkning vedrørende affattelsen af lovforslagets § 4, hvori det hedder, at loven træder i kraft straks. Herved får loven karakter af en hastelov, hvad der jo ikke kan være hensigten, idet den i lovforslaget omhandlede bemyndigelse til landbrugsministeren netop ikke tænkes anvendt straks, men først når forholdene måtte gøre det nødvendigt. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at vi godt kan vente de 8—14 dage med at lade loven træde i kraft, som det kan vare at få den bekendtgjort på normal vis igennem Lovtidende. Jeg vil derfor anbefale, at man ser nærmere på affattelsen af § 4.

Fuglsang: Jeg må sige med det samme, at vi kommunister ikke er særlig glade for dette lovforslag om indmalingspligt for dansk hvede og rug, og jeg kan måske også sige, at vi vil tage konsekvensen både af det ærede medlem hr. Carl Petersens anbefaling og af det ærede medlem hr. Alfred Jørgensens bekymring og anbefale at stemme imod.

Vi er ikke i stand til helt at overse, hvad forslaget praktisk vil og kan komme til at betyde; der kan vel spille en hel del ting ind; men hensigten med det, nemlig at holde brødkornspriserne — og det vil i første omgang virke på kornpriserne overhovedet — oppe på et vist niveau, kan kun være til gavn for det store kornproducerende landbrug, medens det er mod husmændenes interesser. Det betyder, sådan som retsforbundet meget træffende sagde det om mel-